

Phượng ca

VŨ ĐỨC SAO BIỂN

Phượng ở miền Trung, phượng tươi thắm hơn ngàn hoa. Chờ mùa hè
sang, phượng nở đón ta về. Người về miền Trung, đi hết bao con đường
xưa. Thăm hết bao kỷ niệm buồn. Mới biết đời cô đơn. Chào phượng bình
minh, đôi má thắm tươi hồn nhiên. Giữa đời bình yên, phượng đâu biết muộn
phiên. Một thời ta đi theo bóng công danh phù du. Sơn phấn ai phai nhạt
màu. Ta biết lòng phượng đau. Ôi, hỡi hoa phượng ơi.
Ta cũng như phượng thôi. Một thời ta nhớ thương người. Một thời ta
hát cho người. Một thời lênh đênh như bóng con thuyền trôi. Ta cũng như người
xưa. Vai áo xanh bạc phơ. Một đời Tư Mã Giang Châu. Trở về trên
bến giang đầu. Để lòng tương tư hoa cũ trót phai màu.
Phượng là loài hoa mà ta vẫn yêu ngày xưa. Phượng từ ngàn
năm phượng nở đến bây giờ. Người về miền Trung, trông thấy em trong màu
hoa. Tiếng nói chân phượng mặn mà. Nên viết thành phượng ca.